

Learning with head, hands and heart - Teacher Training is the way to start

Hvordan formidles 7 ugers oplevelser fra Kantipur, fra landsbyens smukke, bjergomkransede natur samt den saerpraegede nepalesiske skolekultur? Her forsoeger jeg at sende tankerne retur, ogsaa til Indrabasthi og Ayodhyapur.

Til hver Teacher Training (T.T.) moedte ca. 15 personer op. Seks af dem var nepalesiske engelsklaerere inde i klasselokalet, seks var nysgerrige, unge nepalesere udenfor klassevaerelset, en var Winnie, dansk laererassistent, en var Trine nyuddannet dansk laerer og sidste fremmoedte var Britney Spears, falmet amerikansk sangerinde, repraesenteret via et ligesaa falmet print paa en af de nysgerrige, unge drenges T-shirt. Saaledes begyndte mange undervisningstimer ved at kaste et blik paa Britney og T-shirtens budskab: "Born to make you happy". Mens jeg tvivlede paa, om Miss Spears virkelig blev foedt for at goere 'mine' nepalesere lykkelige, haabede jeg inderligt, at vesten i loebet af de kommende ugers undervisning kunne bidrage til den nepalesiske lykke paa et mere serioest grundlag.

I et tidligere indlaeg her paa vores hjemmeside (15.9.2010) naevnte jeg, hvordan de voksne nepaleseres opfoersel i klasselokalet ikke adskilte sig meget fra boernenes, og dette blev kun bekræftet, som ugerne gik. Laeringsiver, forvirring, generthed, drillerier, usikkerhed, hjaelpsomhed og konkurrencementalitet var en lige saa stor del af eftermiddagens T.T. som af formiddagens elevundervisning.

Til trods for at alle eftermiddagsleverne var laerere, kendte de ikke til disciplinen at tie stille, naar andre taler. Maendene talte ofte hoejt med hinanden, naar kvinderne framlagde, og vi maatte flere gange tysse paa dem og loefte pegefingre. Desuden fornemmede vi, at maendene i det skjulte syntes, at de var en anelse kvikkere end kvinderne. Derfor frydede det os, at kvinderne vandt samtlige konkurrencer, vi havde paa holdet, hvilket vi med tilpas haan i stemmen pointerede overfor maendene. Heldigvis er nepaleserne et dejligt folkefaerd, der ikke er for stolte til at indroemme deres egne mangler, og der var aldrig fornaermede miner, naar de blev rettet paa, tvaertimod var de altid taknemmelige for at laerer nyt. Fordelingen af maend og kvinder, dalitter og brahminer var absolut aldrig noget problem.

Det eneste nepaleserne ikke var meget for, var at sige til, hvis der var noget de ikke forstod. De ville noedigt vaere uhoeflige og foregav derfor ofte, at de havde forstaaet, hvad man sagde. Eksempelvis blev klassen gang paa gang siddende paa deres pladser, efter vi havde sat en 'walk and talk' aktivitet i gang. "Saa nu skal I rejse jer op, gaa rundt mellem hinanden, stille de spoergsmål, vi har arbejdet med, og svare paa dem - har I forstaaet?" Hele klassen nikkede, og hele klassen blev siddende. "Okay saa rejs jer op". "Yes" smilte de - og blev stadigt siddende. "come on - WALK and talk, not SIT and talk. Stand up, please". "yes, yes", stadig ingen bagdele lettede sig. Foerst da Winnie tog Shobha ved haenderne og traek hende op, fulgte resten efter.

Efter foerste uge med T.T. stod det klart, at der var nok at tage fat paa baade sprogligt og grammatisk. Da jeg laeste foelgende saetning: "I like beautiful children but I don't like ugly children" i Indrabasti's skoleinspektoers kladdehaefte, blev jeg mindet om projektets oprindelige formaal: at goere laererne mere paedagogisk og undervisningsmetodisk bevidste. Saa det har vaeret en ordenlig mundfuld m. udvidelse af ordforraad, sprogforstaelse, grammatik, paedagogik og ikke mindst didaktik.

Ugerne med T.T. har derfor budt paa lidt af hvert. Emnerne: modalverber, regelmaessige og uregelmaessige verber, nutid, datid, ental, flertal, gradboejning af adjektiver m.m. er derfor blevet beroert via arbejde med short stories, opfoersel af dialoger, walk and talk aktiviteter, bogstavrim, enderim, parrim, stafetter, lykkehjulet, vendespil, analyser af engelske sangtekster, arbejde m. national sang, pararbejde samt diverse klippe og klistre startaktiviteter.

Af hoejdepunkter kan naevnes:

- Vi havde arbejdet med de effekter og rytmer som enderim, bogstavrim og parrim giver sproget. Laererne fik som startaktivitet tildelt et simpelt boernerim, der var klippet i stykker. Rimet skulle samles, saa det igen gav mening. Bagefter skulle de laese hoejt for klassen. De foerste tre laeste fint op, og saa kom turen til Siddhi Lal. Den lille mand rejste sig stolt op, holdt en kort kunstpause og broed derpaa ud i en meget hoej, skinger og falsk sang. Det loed saa haesligt, og det var saa fantastisk at se den serioese viceinspektoer tage budskabet om rytme i sproget meget bogstaveligt, da han forvandlede sig til en syngende Dalit tenor. For at understøtte vigtigheden af hver enkel verselinje gentog han den to gange. Da han var faerdig broed vi alle ud i klapsalver og smil, og saa var trenden sat. Resten af holdet valgte at synger hver deres version af: one, two - put on your shoe...
- Dagen efter havde Bhairab ikke lavet lektier - dvs. han havde kun skrevet to vers af de fire, som de havde for. Han gik glaedeligt op til tavlen og sagde: "Siddhi Lal snyder ogsaa, han laeser bare alting op to gange, og saa virker det som om, han har lavet mere, saa nu goer jeg det samme". Derpaa imiterede han Siddhi Lals sang og skraalede sine to vers ud i lokalet.

- Under emnet bogstavrim var et af maaleene at faa laererne til at bruge deres fantasi ved at lave nogle fjollede saetninger, der ikke noedvendigvis gav mening. De foerste fem minutter sad de meget tavse og stilheden blev naermest larmende. Jeg naede at notere: "Øvelsen fungerer ikke. De har svaert ved at abstrahere fra, at saetningerne ikke betyder noget. Tror, de synes, at opgaven er for fjollet, og at de er for voksne til bogstavrim". Saa broed Shobhas varme fnisen endelig stilheden. Foerst gemte hun genert smilet bag kladdehaeftet, men laeste saa: "A weird walkman washes a white wolf". Alle smiler og pludselig slyngede de smaa voksne om sig med sjove saetninger:
 - A bare man broke the big bank in Britain
 - A brown baby buys a big, black bag
 - A brave boy bought a book because the boy has a bag
 Nederlaget var vendt til succes. Det var stilhed foer stormen
- Det var elskvaerdigt at se, hvordan Bhim og Hari levede sig fuldt ud ind i rollerne som myre og elefant, da de fremfoerte dialogen 'An Ant and an Elephant'. En dialog, som Winnie havde skrevet til dem, og som de selv bryggede videre paa, saa det udvikede sig til, at de to venner skulle ud og bade. Desvaerre havde myren ingen badebukser, saa den maette laane elefantens. Som tak lovede myren at lave aftensmad til elefanten. Meget opfindsomt og (ele)fantastisk god underholdning for resten af holdet.

Indlaegget er allerede langt, og der kunne skrives meget mere om hele T.T. projektet. Om maalet er naet er ikke til at svare paa. Selv er jeg tilfreds med forloebet, der virkelig har udfordret baade mig og dem. Det har vaeret perfekt at have en dejlig assistent i form af Winnie, og man faar vel naeppe bedre forudsaaetninger for vellykkede timer end saa taknemmelige og laeringsivrige elever.

Til evalueringsspoergsmaalet: Would you join T.T. again if a new volunteer came? var responsen positiv. (saetningerne er skrevet direkte af og ikke rettede)

Hari: "Yes of course when came new volunteer I am also join T.T. because we want to learn a lot. We are not experian english teacher so I joint heppely next T.T."

Bhim: "I like very much I have learned about several items of teaching manners. I like all the teaching manners because the manners which I have learned they are good manners. Now try to teach the students easily in our school. Yes I will join T.T. again if a new volunteer came here. I advise you. Please send other new volunteer. I will welcome them heartly. Thank you"

Saetningerne viser, at der stadig er meget arbejde, der kan goeres og - vigtigst af alt - at laererne fortsat gerne vil laere mere. Lad derfor Bhims oenske vaere en opfordring til jer danske laerere, der har mod paa laererige og givende eventyr i Nepals jungle.

Trine Frits
Kathmandu
28. oktober 2010